

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 21. november 2019
Kontor: EU-retskontoret
Sagsbeh: Evin Botansen
Sagsnr.: 2019-3051-0028
Dok.: 1258437

Samlenotat vedrørende de sager inden for Justitsministeriets ansvarsområde, der forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i Det Blandede Udvalg den 2.-3. december 2019

Side:

3-5	Punkt 1:	Opdatering om samarbejde mellem kompetente myndigheder, der håndterer terrorbekæmpelse - <i>Meningsudveksling</i>
6-8	Punkt 2:	Fremtiden for EUs interne sikkerhed - <i>Politisk drøftelse</i>
9-17	Punkt 3:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) - <i>Generel indstilling</i>
18-24	Punkt 4:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område

- *Generel indstilling*

25-28	Punkt 5:	Miljøkriminalitet – Endelig rapport om den 8. runde af gensidige evalueringer <ul style="list-style-type: none">- <i>Præsentation og meningsudveksling</i>
29-32	Punkt 6:	Implementering af den strategiske dagsorden for 2019-2024 – rådskonklusioner om ofres rettigheder <ul style="list-style-type: none">- <i>Vedtagelse</i>
33-35	Punkt 7:	Implementering af den strategiske dagsorden for 2019-2024 – rådskonklusioner om alternativer til frihedsberøvelse <ul style="list-style-type: none">- <i>Vedtagelse</i>
36-39	Punkt 8:	Forhandlinger mellem EU og USA om adgang til e-beviser <ul style="list-style-type: none">- <i>Statusorientering/fremskridtsrapport</i>
40-43	Punkt 9:	Forhandlinger om 2. tillægsprotokol til Europarådets Budapestkonvention <ul style="list-style-type: none">- <i>Statusorientering/fremskridtsrapport</i>
44-47	Punkt 10:	Oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) <ul style="list-style-type: none">- <i>Statusorientering</i>

Dagsordenspunkt 1: Opdatering om samarbejde mellem kompetente myndigheder, der håndterer terrorbekæmpelse

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på en meningsudveksling. Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. Fra dansk side er man overordnet positiv over for tiltag, der kan styrke samarbejdet i EU på terrorbekæmpelsesområdet, og man lægger vægt på, at klassificerede oplysninger skal behandles særskilt og i overensstemmelse med national lovgivning og national sikkerhed.

2. Baggrund

Den 6. juli 2017 nedsatte Europa-Parlamentet et særligt udvalg om terrorisme, der fik til opgave at adressere de praktiske og retlige udfordringer, der ses i kampen mod terrorisme – med særligt fokus på samarbejde og informationsdeling.

Det Særlige Udvalg om Terrorismen udgav sin endelige rapport den 13. november 2018. Rapporten indeholder 227 anbefalinger til tiltag og initiativer, der kan medvirke til at overkomme de identificerede praktiske og retlige udfordringer samt styrke kampen mod terrorisme i EU.

Rapporten blev vedtaget af Europa-Parlamentet ved resolution den 12. december 2018.

Anbefalingerne vedrører en lang række emner, herunder terrortruslen, forebyggelse og bekæmpelse af radikaliserings, samarbejde og udveksling af oplysninger, terrorfinansiering og EU's ydre grænser.

I forhold til samarbejde og udveksling af oplysninger anbefaler udvalget bl.a., at medlemsstaterne udvikler den nødvendige retlige ramme for en

fremtidig tilgang med ”udveksling af oplysninger som standard”, når det drejer sig om udveksling af terrorbekæmpelsesrelaterede oplysninger med andre medlemsstater og relevante EU-agenturer og -organer. Sådanne oplysninger skal ifølge udvalget som den klare hovedregel udveksles, og der kan kun afstås fra at udveksle oplysninger i særlige tilfælde, hvor videregivelse af oplysninger ville bringe igangværende efterforskninger eller en persons sikkerhed i fare.

3. Formål og indhold

Sagen er på rådsmødedagsordenen den 2.-3. december 2019 med henblik på en meningsudveksling, hvor der muligvis vil blive opfordret til at styrke samarbejdet i EU. Det forventes, at Counter-Terrorism Group (CTG) vil give en opdatering vedrørende det videre samarbejde mellem myndigheder, som arbejder med anti-terror.

Det kan ikke udelukkes, at Kommissionen ønsker en drøftelse af, hvilke tiltag der kan styrke EU's indsats på terrorbekæmpelsesområdet. Det forventes i givet fald, at Kommissionen overordnet bl.a. vil opfordre til at styrke samarbejdet i EU på terrorbekæmpelsesområdet. *Kommissionen vil muligvis inddrage anbefalingerne fra Det Særlige Udvalg om Terrorisme i drøftelserne.*

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde *den 19. november 2019* – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser af de øvrige medlemsstaters holdninger til punktet.

Det bemærkes, at rapporten fra Europa-Parlamentets Særlige Udvalg om Terrorisme generelt er blevet positivt modtaget af medlemsstaterne, men at flere medlemsstater har forholdt sig kritisk til bl.a. udvalgets anbefalinger om standardiseret udveksling af terrorbekæmpelsesrelaterede oplysninger.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side kan man generelt tilslutte sig opfordringer til at styrke samarbejdet i EU på terrorbekæmpelsesområdet. Fra dansk side støtter man initiativer, der kan medvirke til at styrke informationsudvekslingen mellem medlemsstaternes myndigheder med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme, herunder at øge medlemslandenes bidrag til Europol-databaser og at sikre Europol adgang til relevante EU-databaser. Fra dansk side er der dog fokus på, at klassificerede oplysninger skal behandles særskilt og i overensstemmelse med national lovgivning og national sikkerhed. Derfor kan man fra dansk side ikke støtte eventuelle forslag, der måtte pålægge EU-medlemsstaterne obligatorisk og/eller automatisk udveksling af sådanne oplysninger med EU, herunder Europol. Regeringen kan derfor ikke støtte anbefalingen om standardiseret udveksling af terrorbekæmpelsesrelaterede oplysninger, der fremgår i rapporten fra Det Særlige Udvalg om Terrorisme.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Samarbejdet i EU på terrorbekæmpelsesområdet er løbende blevet forelagt Folketingets Europaudvalg, *senest forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. juni 2019*.

Dagsordenspunkt 2: Fremtiden for EU's indre sikkerhed

Nyt notat.

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på politisk drøftelse. Fremtiden for EU's indre sikkerhed drøftes med afsæt i den strategiske dagsorden for 2019-2024, og der forventes i den forbindelse en drøftelse af bl.a. hybride trusler og påvirkningskampagner samt nye teknologier, herunder udrulning af 5G-netværk, i forhold til fremtiden for EU's indre sikkerhed. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på en politisk drøftelse af bl.a. hybride trusler og påvirkningskampagner samt nye teknologier, herunder udrulning af 5G-netværk, i forhold til fremtiden for EU's indre sikkerhed.

Drøftelserne tager afsæt i den strategiske dagsorden for 2019-2024, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 20. juni 2019.

Indre sikkerhed og hybride trusler blev drøftet på det uformelle rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 7.-8. oktober 2019. Det har tidligere været drøftet, på hvilke punkter det operationelle samarbejde mellem retshåndhævelsesmyndighederne kan styrkes, herunder at initiativer, der allerede er taget, skal implementeres, og hvad EU-agenturernes (herunder Europol, Eurojust og Frontex) rolle skal være. For så vidt angår hybride trusler blev medlemslandene præsenteret for nogle konkrete scenarier, der skulle tages stilling til, og resultaterne heraf viste bl.a., at der generelt var opbakning til fælles EU-løsninger på det nye trusselsbillede, selv om der i første omgang er tale om et nationalt anliggende.

Udrulning af 5G-netværk var på dagordenen for rådsmødet den 6.-7. juni 2019 som et eventuelt-punkt. EU's anti-terrorkoordinatør orienterede om de juridiske aspekter og udfordringer forbundet med 5G-netværk. Orienteringen blev ledsaget af en opfordring til medlemsstaterne om at indtage en mere fremtrædende rolle i den igangværende debat om 5G, herunder med særligt fokus på normudvikling, tilpasning af lovgivning og dialog med operatørerne. Koordinatoren bemærkede, at der muligvis kunne vise sig et behov for EU-lovgivning for at undgå fragmentering, og Europol blev samtidig opfordret til at indtage en mere aktiv rolle.

5G-netværk var senest genstand for en politisk drøftelse på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7.-8. oktober 2019, hvor udfordringerne om udrulning af 5G-netværk og behovet for, at teleselskaberne fortsat skal gøre det muligt for de retshåndhævende myndigheder at foretage indgreb i form af eksempelvis aflytninger, blev drøftet.

Kommissionen planlægger på baggrund af bl.a. risikovurderinger at lancere en "værktøjskasse", der adresserer mulighederne for etablering af foranstaltninger vedrørende 5G, ved udgangen af 2019.

Det forventes, at sagen, som forberedelse til rådsmødet den 2.-3. december 2019, vil blive drøftet i den Stående Komité for det Operationelle Samarbejde om den Indre Sikkerhed (COSI) den 19. november 2019.

3. Formål og indhold

Det er på nuværende tidspunkt uvist, hvad Kommissionen nærmere ønsker at drøfte på rådsmødet den 2.-3. december 2019. Det må formodes, at der lægges op til en drøftelse af bl.a. hybride trusler og påvirkningskampagner samt nye teknologier, herunder udrulning af 5G-netværk, i forhold til fremtiden for EU's den indre sikkerhed.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 19. november 2019 – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er ikke kendskab til andre landes officielle holdninger til sagen.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side er man generelt positivt indstillet over for en drøftelse af, hvordan man fremadrettet kan styrke den indre sikkerhed i EU, herunder i relation til hybride trusler, påvirkningskampagner og 5G-netværk. Alle aspekter af problemstillingen bør imidlertid afdækkes, inden der gribes til EU-lovgivning.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 3: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter)

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Sagen er omfattet af retsforbeholdet.¹

KOM (2018) 379 endelig

1. Resumé

Ændringsforslaget er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på generel indstilling. Ændringsforslaget er omfattet af retsforbeholdet. Danmark har imidlertid den 19. oktober 2005 indgået en parallelaftale med EU om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civil- og handelsretlige sager. Ved aftalen blev Danmark på mellemstatsligt grundlag tilknyttet reglerne i forkyndelsesforordningen, således at reglerne i forordningen gælder mellem Danmark og de øvrige medlemsstater. Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Generelt har ændringsforslaget til formål at forbedre effektiviteten af de eksisterende forkyndelsesmetoder i sager omfattet af forkyndelsesforordningen, herunder ved at fastsætte, at kommunikation og udveksling af dokumenter mellem afsendende og modtagende myndigheder som udgangspunkt skal ske elektronisk. Med forslaget suppleres desuden de eksisterende forkyndelsesmetoder med en alternativ elektronisk metode til at foretage grænseoverskridende forkyndelse af dokumenter. Hvis man, efter en evt. vedtagelse af ændringsforordningen, fra dansk side tiltræder denne, vil det have lovgivningsmæssige konsekvenser og visse statsfinansielle konsekvenser. Fra dansk side er man positivt indstillet over for forslaget.

¹ Danmark er, pga. retsforbeholdet, som udgangspunkt ikke omfattet af forkyndelsesforordningen. Danmark har imidlertid den 19. oktober 2005 indgået en parallelaftale, hvorved Danmark på mellemstatsligt grundlag blev tilknyttet reglerne i forkyndelsesforordningen, således at reglerne i forordningen gælder mellem Danmark og de øvrige medlemsstater. Det følger af parallelaftalens artikel 3, stk. 2, at når der vedtages ændringer til forordningen, meddeler Danmark Kommissionen, om Danmark ønsker at gennemføre indholdet af ændringerne. Meddelelsen skal gives på tidspunktet for vedtagelsen af ændringerne eller inden 30 dage herefter. Det følger endvidere af artikel 3, stk. 7, at såfremt Danmark meddeler Kommissionen, at indholdet af ændringerne ikke ønskes gennemført i dansk ret, betragtes parallelaftalen som udgangspunkt som opsagt, medmindre parterne beslutter andet.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 31. maj 2018 et ændringsforslag til Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) (forkyndelsesforordningen).

Forkyndelsesforordningen regulerer forkyndelse af meddelelser i civile sager mellem EU-medlemsstaterne.

Retsgrundlaget for ændringsforslaget er artikel 81 i TEUF (retligt samarbejde i civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger). EU har i medfør af TEUF artikel 81, stk. 2, litra b, beføjelse til at vedtage foranstaltninger med henblik på at sikre, at der samarbejdes med hensyn til forkyndelse på tværs af grænserne.

Danmark er, pga. af retsforbeholdet, som udgangspunkt ikke omfattet af forkyndelsesforordningen. Danmark har imidlertid den 19. oktober 2005 indgået en parallelaftale, hvorved Danmark på mellemstatsligt grundlag blev tilknyttet reglerne i forkyndelsesforordningen, således at reglerne i forordningen gælder mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Det følger af parallelaftalens artikel 3, stk. 2, at når der vedtages ændringer til forordningen, meddeler Danmark Kommissionen, om Danmark ønsker at gennemføre indholdet af ændringerne. Meddelelsen skal gives på tidspunktet for vedtagelsen af ændringerne eller inden 30 dage herefter. Det følger endvidere af artikel 3, stk. 7, at hvis Danmark meddeler Kommissionen, at indholdet af ændringerne ikke ønskes gennemført i dansk ret, betragtes parallelaftalen som udgangspunkt som opsagt, medmindre parterne beslutter andet.

Ændringsforslaget er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på generel indstilling.

3. Formål og indhold

3.1. Indledning

Forslaget har til formål at forbedre effektiviteten af de eksisterende forkyndelsesmetoder i sager omfattet af forkyndelsesforordningen, herunder ved at fastsætte, at kommunikation og udveksling af dokumenter mellem afsendende og modtagende myndigheder som udgangspunkt skal ske elektronisk.

Med forslaget suppleres desuden de eksisterende forkyndelsesmetoder med en alternativ elektronisk metode til at foretage grænseoverskridende forkyndelse af dokumenter.

3.2. Anvendelsesområde og definitioner

Den nuværende artikel 1 i forkyndelsesforordningen fastslår bl.a., at forordningen finder anvendelse i civile og kommercielle sager, hvor et retsligt eller udenretsligt dokument skal sendes fra en medlemsstat til en anden for at blive forkyndt dér.

Med ændringsforslaget foreslås enkelte tekniske ændringer og en definition af begrebet "decentraliseret it-system" indført, men strukturen fastholdes i den nuværende formulering med hensyn til anvendelsesområdet for forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter.

3.3. Oprettelse af en IT-baseret metode til kommunikation og udveksling af dokumenter

Med ændringsforslaget foreslås indført en ny bestemmelse i forkyndelsesforordningens artikel 3 a, hvorefter kommunikation og udveksling af dokumenter mellem afsendende og modtagende myndigheder hos medlemsstaterne som udgangspunkt skal gennemføres elektronisk via et decentraliseret it-system.

Den foreslåede artikel 3 a, stk. 4, angiver alternative (traditionelle) kommunikationsmidler, som kan anvendes ved ekstraordinære forstyrrelser af IT-systemet.

3.4. Bistand til lokalisering af modtagerens opholdssted

Der foreslås indført en ny bestemmelse i forkyndelsesforordningens artikel 3 c, hvorefter medlemsstaterne skal yde bistand ved adresseforespørgsler i situationer, hvor adressen på den person, der skal ske forkyndelse for, er ukendt. Forslaget indeholder tre muligheder, hvoraf hver medlemsstat skal vælge mindst én. *Medlemsstaten kan således enten tilbyde at give oplysning til den anmodende medlemsstat om mulighederne for at søge assistance til adresseoplysning fra kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, tilvejebringe adgang til offentlige bopælsregistre via e-Justice-portalen eller give detaljerede oplysninger om tilgængelige værktøjer til lokalisering af personer via e-Justice-portalen.*

3.5. Direkte forkyndelse

Enhver, der har interesse i en retssag, kan direkte anmode den kompetente person – stævningsmand eller lignende – i modtagerstaten om at gennemføre forkyndelse af retslige dokumenter, hvis en sådan direkte forkyndelse er hjemlet i den pågældende medlemsstat, jf. forkyndelsesforordningens artikel 15.

Med ændringsforslaget foreslås indført, at medlemsstater, der tillader direkte forkyndelse, skal tilvejebringe oplysning til Kommissionen om, hvilke professioner eller kompetente personer der er bemyndiget til at forestå direkte forkyndelse i medfør af artiklen i den pågældende medlemsstat.

3.6. Elektronisk forkyndelse

Forslaget introducerer elektronisk forkyndelse af dokumenter som en yderligere alternativ forkyndelsesmetode i henhold til forordningen. Den foreslåede artikel 15 a behandler denne type forkyndelse af dokumenter som svarende til postforkyndelse efter artikel 14. Bestemmelsen giver under visse betingelser adgang til at anse en elektronisk afsendelse af et dokument som en gyldig forkyndelsesmetode i henhold til forordningen.

3.7. Omkostningerne ved installation, drift og vedligeholdelse af det decentraliserede IT-system

I medfør af ændringsforslagets artikel 18 a bærer medlemsstaterne omkostningerne ved installation, drift og vedligeholdelse af sine nationale adgangspunkter til det decentraliserede IT-system. Medlemsstaterne bærer desuden omkostningerne til etablering og tilpasning af deres nationale IT-systemer for at kunne forbinde disse til det decentraliserede IT-system. Endvidere angives Kommissionen som ansvarlig for udarbejdelse, vedligeholdelse og fremtidig udvikling af ny software til et referencesystem, som medlemsstater på sigt kan vælge at implementere i stedet for et nationalt system.

3.8. Udeblivelse

Forkyndelsesforordningen indeholder i artikel 19 særlige regler vedrørende sagsøgte udeblivelse i tilfælde, hvor en stævning er blevet forkyndt for sagsøgte i en anden medlemsstat efter forordningens regler.

Med ændringsforslaget foreslås alene indført tekniske ændringer i strukturen af artiklen.

3.9. Øvrige bestemmelser

Ændringsforslaget indeholder derudover en præcisering af proceduren i forbindelse med adressatens ret til at nægte at modtage et dokument, som ikke er affattet på eller oversat til et passende sprog. Desuden fastsættes nærmere regler om monitorering og evaluering.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har den 7. januar 2019 vedtaget en betænkning om forslaget og har den 13. februar 2019 vedtaget en ændringstekst til forslaget.

Ændringsteksten vedrører indførslen af elektronisk udveksling af dokumenter mellem fremsendende instanser, modtagende instanser og centrale organer via et decentraliseret IT-system bestående af nationale IT-systemer, der er indbyrdes forbundet ved hjælp af en sikker og pålidelig kommunikationsinfrastruktur. Det fremgår af forslaget i ændringsteksten, at et sådant system bør være baseret på e-CODEX, og at dets måde at fungere på bør defineres ved hjælp af delegerede retsakter.

Derudover indeholder ændringsteksten yderligere forslag og præciseringer af Kommissionens forslag, der har til formål at sikre ensartet brug af den foreslåede forkyndelsesform, og at de tekniske midler, der anvendes til udvekslingen af dokumenter, er effektive og garanterer bl.a. høj sikkerhed, tilgængelighed og beskyttelse af personoplysninger.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen angiver i forslaget bl.a., at de problemer, der skal tages hånd om ved hjælp af initiativet, opstår i grænseoverskridende retssager (som pr. definition ligger uden for de nationale retssystemers rækkevidde), og at de skyldes enten utilstrækkeligt samarbejde mellem medlemsstaternes domstole eller utilstrækkelig interoperabilitet og sammenhæng mellem de nationale systemer og retlige rammer.

Af de grunde, der er anført af Kommissionen, vurderes forslaget at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Som anført i afsnit 2 indgik Danmark den 19. oktober 2005 en parallelaftale med EU om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civil- og

handelsretlige sager. Ved parallelaftalen blev Danmark på mellemstatsligt grundlag tilknyttet reglerne i forkyndelsesforordningen, således at reglerne i forordningen gælder mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Aftalen blev gennemført ved lov nr. 1564 af 20. december 2006 om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager). Med lovændringen blev der indsat en ny bestemmelse i retsplejelovens § 159 a, stk. 1, hvoraf det fremgår, at bestemmelserne i parallelaftalen samt bestemmelserne i forkyndelsesforordningen gælder her i landet.

I medfør af retsplejelovens § 159 a, stk. 3, kan justitsministeren bestemme, at ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til forkyndelsesforordningen gælder her i landet, og justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om gennemførelse heraf. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at den er indsat med henblik på at sikre, at justitsministeren administrativt kan bestemme, at ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til forkyndelsesforordningen gælder her i landet. Det anføres i den forbindelse, at ændringer af forordningen antageligt typisk vil være justeringer af mere teknisk karakter i lyset af erfaringerne med forordningens anvendelse i praksis. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at hvis der måtte blive tale om ændringer af en sådan karakter, at Danmark ved en tiltrædelse må anses at blive undergivet forpligtelser af større betydning, forudsættes Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19.

Bemyndigelsesbestemmelsen i retsplejelovens § 159 a, stk. 3, er senest anvendt ved bekendtgørelse nr. 1476 af 12. december 2012 om gennemførelse af ændringer af forkyndelsesforordningen.

Ved anmodning om forkyndelse af dokumenter mellem Danmark og de øvrige nordiske lande finder Den nordiske overenskomst af 26. april 1974 om gensidig retshjælp ligeledes anvendelse, jf. forkyndelsesforordningens artikel 20 og § 5 i bekendtgørelse nr. 1476 af 12. december 2012 om gennemførelse af ændringer af forkyndelsesforordningen.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Danmark deltager ikke i en kommende vedtagelse af det foreliggende ændringsforslag. Hvis man, efter en evt. vedtagelse af ændringsforordningen,

fra dansk side tiltræder denne, vil det have lovgivningsmæssige konsekvenser. Disse forventes i givet fald at kunne gennemføres administrativt, jf. bemyndigelsesbestemmelsen i retsplejelovens § 159 a, stk. 3, der er omtalt ovenfor i afsnit 6.

Det bemærkes i den forbindelse, at det, som nævnt i afsnit 2, følger af parallelaftalens artikel 3, stk. 7, at hvis Danmark meddeler Kommissionen, at indholdet af ændringerne ikke ønskes gennemført i dansk ret, betragtes aftalen som udgangspunkt som ophævet.

Økonomiske konsekvenser

Danmark deltager ikke i en kommende vedtagelse af det foreliggende ændringsforslag. Hvis man, efter en evt. vedtagelse af ændringsforordningen i den nuværende form, fra dansk side tiltræder denne, vurderes det at ville have visse statsfinansielle konsekvenser.

For det første vil forslaget medføre omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af den elektroniske kommunikationsmetode, som skal benyttes til at sende og modtage dokumenter, jf. de foreslåede artikler 3 a og 3 b.

For det andet vil forslaget medføre en administrativ byrde for danske myndigheder, der skal bistå udenlandske myndigheder med at skaffe adresseoplysninger, jf. den foreslåede artikel 3 c.

Det bemærkes i den forbindelse, at det, som nævnt i afsnit 2, følger af parallelaftalens artikel 3, stk. 7, at hvis Danmark meddeler Kommissionen, at indholdet af ændringerne ikke ønskes gennemført i dansk ret, betragtes aftalen som udgangspunkt som ophævet.

8. Høring

Forslaget har været i skriftlig høring i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 19. november 2019.

Kommissionens forslag har endvidere været i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Advokatrådet, Amnesty International, Copenhagen Business School (CBS Law), Dansk Erhverv, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Dom-

merforening, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Finansrådet, Forbrugerrådet Tænk, Institut for Menneskerettigheder, Københavns Universitet (Juridisk Institut), Realkreditrådet, Retspolitisk Forening, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Aalborg Universitet (Juridisk Institut) og Aarhus Universitet (Juridisk Institut).

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Datatilsynet, Domstolsstyrelsen, Institut for Menneskerettigheder og Rigspolitiet.

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Datatilsynet og Institut for Menneskerettigheder har ikke fremkommet med bemærkninger til Kommissionens forslag.

Domstolsstyrelsen har anført, at det grundlæggende vurderes relevant at oprette en fælleseuropæisk portal til brug for forkyndelser på tværs af medlemsstater i civil- og handelsretlige sager, og at det vil være naturligt og hensigtsmæssigt, hvis tilslutning til en sådan fælleseuropæisk portal sker via Civilsystemet. Dog bemærker Domstolsstyrelsen, at Civilsystemet på nuværende tidspunkt ikke understøtter en sådan løsning.

For så vidt angår oprettelsen af den nationale del af portalen enten som et nyt selvstændigt system eller som et nyt modul til Civilsystemet, vurderer Domstolsstyrelsen, at dette sandsynligvis vil være tidskrævende og en stor økonomisk investering. Domstolsstyrelsen bemærker i øvrigt, at det på grund af Civilsystemets aktuelle performanceproblemer er uvist, hvornår en udvikling af et modul til Civilsystemet vil kunne påbegyndes. Hvis denne tilslutning imidlertid bliver udviklet og kan have en positiv effekt på sagsgangen, er Domstolsstyrelsen som udgangspunkt positive over for oprettelsen af en fælleseuropæisk portal. Endvidere anfører Domstolsstyrelsen, at det er uvist, hvordan og i hvilket omfang forslaget vil have betydning for domstolene i form af ændrede sagsgange.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes umiddelbart opbakning til formandskabets oplæg på rådsmødet den 2.-3. december 2019. Det skal bl.a. ses i lyset af, at et flertal af medlemsstater på arbejdsgruppeniveau har givet udtryk for en positiv indstilling til ændringsforslaget.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen deler ønsket om at styrke det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne på det civil- og handelsretlige område og er derfor positivt indstillet over for forslaget.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. juni.

Der blev oversendt grund- og nærhedsnotat den 24. september 2018.

Dagsordenspunkt 4: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Sagen er omfattet af retsforbeholdet.

KOM (2018) 378 endelig

1. Resumé

Ændringsforslaget er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på generel indstilling. Kommissionen har den 31. maj 2018 fremsat et ændringsforslag til Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område. Forslaget har til formål at gøre det nemmere og hurtigere for domstolene i medlemsstaterne at gennemføre bevisoptagelse i andre medlemsstater til brug for civile retssager. Forslaget er omfattet af det danske retsforbehold og har derfor hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Fra dansk side er man positivt indstillet over for forslaget.

2. Baggrund

Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (bevisoptagelsesforordningen) trådte i kraft den 1. juli 2001 og har fundet anvendelse fra den 1. januar 2004, jf. forordningens artikel 24, stk. 2. Danmark er dog på grund af retsforbeholdet ikke omfattet af bevisoptagelsesforordningen.

Bevisoptagelsesforordningen bygger i vidt omfang på Haagerkonventionen af 18. marts 1970 om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål, idet der dog på visse områder er indført andre regler med det formål at effektivisere fremsendelsen og udførelsen af anmodninger om bevisoptagelse. Forordningen indeholder således i modsætning til Haagerkonventionen bestemmelser om bl.a. direkte fremsendelse af anmodninger mellem de berørte retter samt specifikke tidsfrister og krav til sagernes

behandling. Endvidere indeholder forordningen regler om såkaldt direkte bevisoptagelse, som indebærer, at retten i det land, hvorfra anmodningen om bevisoptagelse udgår, under visse betingelser selv kan vælge at gennemføre bevisoptagelsen i et andet land i stedet for at anmode det pågældende lands domstol om at gennemføre bevisoptagelsen.

I 2017 gennemførte Kommissionen en evaluering af bevisoptagelsesforordningen, som viste, at der stadig er områder, hvor bevisoptagelsesproceduren kan gennemføres mere effektivt. Særligt er der fokus på at fremme digital kommunikation, idet størstedelen af kommunikationen mellem retterne i medlemsstaterne stadig foregår via fysisk post, og da videokonference til direkte bevisoptagelse (vidneforklaring) i en anden medlemsstat sjældent bliver brugt. På den baggrund fremsatte Kommissionen den 31. maj 2018 et ændringsforslag til bevisoptagelsesforordningen.

Retsgrundlaget for ændringsforslaget er artikel 81 i TEUF (retligt samarbejde i civile retlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger). EU har i medfør af TEUF artikel 81, stk. 2, litra d, beføjelse til at vedtage foranstaltninger med henblik på at sikre, at der samarbejdes med hensyn til bevisoptagelse.

I henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender) deltager Danmark ikke i en kommende vedtagelse af det foreliggende forordningsforslag, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Ændringsforslaget er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på generel indstilling.

3. Formål og indhold

Formålet med ændringsforslaget er at styrke det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne på det civil- og handelsretlige område.

Definition af begrebet ret

På nuværende tidspunkt er udtrykket "ret" ikke nærmere defineret i bevisoptagelsesforordningen, hvilket har ført til divergerende fortolkninger blandt medlemsstaterne. Nogle antager, at det kun sigter til traditionelle domstole, mens andre også efterkommer anmodninger fra andre retslige myndigheder (f.eks. notarer), hvis de i kraft af deres nationale lovgivning er

tillagt opgaver i forbindelse med bevisoptagelse. Denne usikkerhed foreslås fjernet ved at indføre en definition af begrebet “ret”.

Med forslaget defineres begrebet “ret” som “enhver judiciel myndighed i en medlemsstat, som i denne forordning har kompetence til at optage beviser”. Med tilføjelsen defineres “ret” således i den bredere forståelse af begrebet, således at også andre myndigheder end domstole kan anmode om og foretage bevisoptagelse, hvis de har kompetencen hertil efter national ret.

Obligatorisk brug af elektronisk kommunikation og fremsendelse af anmodninger

Den nuværende artikel 6 i bevisoptagelsesforordningen fastslår, at anmodninger om bevisoptagelse efter forordningen fremsendes på den hurtigst mulige måde, “som den anmodende medlemsstat har angivet, at den kan acceptere”.

Med ændringsforslaget indføres en hovedregel om obligatorisk elektronisk overførsel af anmodninger og meddelelser (stk. 1). I undtagelsestilfælde, det vil sige, hvis systemet er afbrudt eller ikke er egnet til den pågældende transmission (f.eks. videregivelse af en dna-prøve som bevismateriale), kan det stadig ske via andre kanaler (stk. 4).

Direkte bevisoptagelse ved videokonference

Bevisoptagelsesforordningens artikel 17 indeholder regler om såkaldt direkte bevisoptagelse, hvorefter den anmodende ret kan udføre bevisoptagelse i en anden medlemsstat under anvendelse af sin egen lovgivning.

I medfør af bevisoptagelsesforordningens artikel 17 kan det centrale organ eller den kompetente myndighed fastsætte betingelser for bevisoptagelsen, herunder at en ret i den anmodede medlemsstat skal deltage i bevisoptagelsen.

Den nugældende artikel 17, stk. 2, der fastslår, at direkte bevisoptagelse skal ske på frivillig basis uden brug af tvangsmidler, foreslås ophævet.

Med ændringsforslaget lægges der op til at sikre en hyppigere brug af direkte bevisoptagelse som omhandlet i artikel 17. Der lægges således op til, at når der skal optages bevis ved afhøring af en person med bopæl i en anden medlemsstat i dennes egenskab af part, vidne eller sagkyndig, og retten ikke anmoder den kompetente ret i en anden medlemsstat om at optage bevis, skal retten foretage bevisoptagelse i overensstemmelse med artikel 17 di-

rette via videokonference, hvis de respektive retter (dvs. både den anmodende ret og den ret i den anmodede medlemsstat, hvor personen befinder sig under afhøringen) har adgang hertil, og hvis retten finder det passende at anvende denne teknologi i den konkrete sag.

Bevisoptagelse ved diplomatiske eller konsulære repræsentanter

Med ændringsforslaget foreslås det at lette bevisoptagelse ved diplomatiske eller konsulære repræsentanter. I bestemmelsen er det fastsat, at sådanne personer på en anden medlemsstats område og inden for det område, hvor de udøver deres funktioner, kan optage bevis uden forudgående anmodning herom, ved at statsborgere i den medlemsstat, som de repræsenterer, frivilligt afgiver forklaring for dem i forbindelse med sager, der verserer ved retterne i denne medlemsstat.

Øvrige bestemmelser

Ændringsforslaget indeholder i øvrigt regler om gensidig anerkendelse af digitale bevismidler. Desuden fastsættes nærmere regler om delegerede retsakter, monitorering og evaluering.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har den 19. januar 2019 vedtaget en betænkning om forslaget og har den 13. februar 2019 vedtaget en ændringstekst til forslaget.

Ændringsteksten vedrører indførelsen af elektronisk udveksling af dokumenter mellem fremsendende instanser, modtagende instanser og centrale organer via et decentraliseret IT-system bestående af nationale IT-systemer, der er indbyrdes forbundet ved hjælp af en sikker og pålidelig kommunikationsinfrastruktur. Det fremgår af forslaget i ændringsteksten, at et sådant system bør være baseret på e-CODEX, og at dets måde at fungere på bør defineres ved hjælp af delegerede retsakter.

Derudover har ændringsteksten primært karakter af en række yderligere præciseringer af ændringsforslaget. For så vidt angår definitionen af begrebet "ret" foreslås det præciseret i ændringsteksten, at begrebet bør fortolkes bredt, således at det ikke kun omfatter domstole i snæver forstand, som udfører en retlig funktion, men også andre organer eller myndigheder, som efter national ret har beføjelse til at optage bevis i overensstemmelse med denne forordning, som f.eks. retshåndhævelsesmyndigheder eller notarer i visse medlemsstater og i konkrete situationer.

Endvidere indebærer forslaget, at forordningens formuleringer er teknologineutrale. I dette øjemed bliver begrebet fjernkommunikationsteknologi anvendt i stedet for videokonference alene. Det præciseres også, at enhver brug af sådan fjernkommunikationsteknologi bør sikre tavshedspligten og fortroligheden mellem advokat og klient.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen angiver i forslaget bl.a., at de problemer, der skal tages hånd om ved hjælp af initiativet, opstår i grænseoverskridende retssager (som pr. definition ligger uden for de nationale retssystemers rækkevidde), og at de skyldes enten utilstrækkeligt samarbejde mellem medlemsstaternes domstole eller utilstrækkelig interoperabilitet og sammenhæng mellem de nationale systemer og retlige rammer. Reglerne inden for den internationale privatret er fastsat i forordninger, da det er den eneste måde, hvorpå man kan sikre den ønskede ensartethed.

Af de grunde, der er anført af Kommissionen, vurderes forslaget at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Som anført i afsnit 2 er Danmark på grund af retsforbeholdet ikke bundet af bevisoptagelsesforordningen.

Anmodninger om bevisoptagelse mellem Danmark og andre lande er reguleret af bl.a. Haagerkonventionen om bevisoptagelse, som Danmark tiltrådte i 1972.

Danmark har endvidere ratificeret Den Nordiske Overenskomst af 26. april 1974 om gensidig retshjælp ved anmodning om forkyndelse af dokumenter og bevisoptagelse mellem Danmark og de øvrige nordiske lande.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Danmark deltager ikke i en kommende vedtagelse af det foreliggende forordningsforslag, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark. Forslaget vil af samme grund ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

De ovenfor i afsnit 6 omtalte internationale instrumenter, som Danmark har tiltrådt, vil fortsat finde anvendelse ved anmodninger om bevisoptagelse mellem Danmark og andre lande, herunder de øvrige EU-medlemsstater.

Økonomiske konsekvenser

Danmark deltager ikke i en kommende vedtagelse af det foreliggende forordningsforslag, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark. Forslaget vil af samme grund ikke medføre økonomiske konsekvenser for Danmark.

8. Høring

Sagen har været i skriftlig høring i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den *19. november* 2019.

Sagen har endvidere været i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Advokatrådet, Amnesty International, Copenhagen Business School (CBS Law), Dansk Erhverv, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Finansrådet, Forbrugerrådet Tænk, Institut for Menneskerettigheder, Københavns Universitet (Juridisk Institut), Realkreditrådet, Retspolitisk Forening, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Aalborg Universitet (Juridisk Institut) og Aarhus Universitet (Juridisk Institut).

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Domstolsstyrelsen, Vestre Landsret, Østre Landsret, Københavns Byret, Datatilsynet, Advokatsamfundet, Forbrugerrådet Tænk, Institut for Menneskerettigheder og Sø- og Handelsretten.

I de høringssvar, hvor der er afgivet bemærkninger, er der blevet udtrykt en positiv holdning til forslaget. Således har Advokatrådet udtalt, at man finder forslaget hensigtsmæssigt. Ligeledes har Forbrugerrådet Tænk udtalt, at man umiddelbart finder forslaget hensigtsmæssigt i forbindelse med grænseoverskridende sager.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes umiddelbart opbakning til formandskabets oplæg på rådsmødet den 2.-3. december 2019. Det skal bl.a. ses i lyset af, at et flertal af medlemsstater på arbejdsgruppeniveau har givet udtryk for en positiv indstilling til ændringsforslaget.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen deler ønsket om at styrke det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne på det civil- og handelsretlige område og er derfor positivt indstillet over for forslaget.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. juni.

Der blev oversendt grund- og nærhedsnotat den 24. august 2018.

Dagsordenspunkt 5: Miljøkriminalitet – Endelig rapport om den 8. runde af gensidige evalueringer

Nyt notat.

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på en præsentation af den endelige rapport om den ottende runde af gensidige evalueringer. Herefter forventes en meningsudveksling blandt medlemsstaterne om rapporten. Rapportens anbefalinger kan danne grundlag for det videre arbejde med optimeringen af bekæmpelsen af miljøkriminalitet. Den påpeger vigtigheden af tilstrækkelig statistik, uddannelse af personale og samarbejde mellem de relevante myndigheder på området. Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. Fra dansk side agter man at tage præsentationen af rapporten til efterretning.

2. Baggrund

Ved fælles aktion 97/827/RIA af 5. december 1997 blev der indført en ordning for evaluering af, hvordan internationale forpligtelser med hensyn til bekæmpelse af organiseret kriminalitet udmøntes og efterleves i de enkelte medlemsstater.

På den baggrund er der gennem årene blevet gennemført en række gensidige evalueringer på området for bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

I december 2016 besluttede Gruppen vedrørende Generelle Anliggender, herunder Evaluering (GENVAL), at emnet for den ottende runde af gensidige evalueringer skulle omhandle den praktiske gennemførelse af EU-retsakterne om forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet. Ved miljøkriminalitet forstås f.eks. illegal handel med affald og ulovlig produktion eller håndtering af farlige materialer.

På baggrund af evalueringsbesøg i samtlige medlemsstater er der udarbejdet evalueringsrapporter for de enkelte medlemsstater med anbefalinger til det pågældende land. Den endelige generelle rapport om den ottende evalueringsrunde er udarbejdet på grundlag af de anbefalinger i evalueringsrapporterne for de enkelte medlemsstater, som har haft en mere generel karakter. Den generelle rapport, som forelægges her, omtaler således ikke specifikt nogen af medlemsstaterne, heller ikke Danmark.

3. Formål og indhold

Den endelige rapport forventes præsenteret under rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på en meningsudveksling.

Rapporten indeholder de væsentligste resultater og generelle konklusioner fra de 28 individuelle landeevalueringer. På baggrund af landeevalueringerne kommer rapporten med en række generelle henstillinger til medlemsstaterne og Den Europæiske Union, dens institutioner og agenturer samt til Eurojust og European Judicial Network (EJN).

Rapporten indeholder bl.a. anbefalinger om, at medlemsstater, som endnu ikke har en national strategi vedrørende miljøkriminalitet, vedtager en sådan strategi hurtigst muligt. Rapporten anbefaler desuden, at medlemsstaterne udvikler en centraliseret tilgang til indsamlingen af pålidelig statistik vedrørende miljøkriminalitet. Medlemsstaterne bør ifølge rapporten benytte denne statistik til at udvikle en mere risikobaseret tilgang til deres tilsyn.

Rapporten anbefaler endvidere, at medlemsstaterne prioriterer forebyggelsen af miljøkriminalitet højere. Medlemsstaterne opfordres i forlængelse heraf til at udføre bl.a. oplysningskampagner.

Rapporten anbefaler bl.a. også, at medlemsstaterne opretter politienheder, som er specialiseret inden for miljøkriminalitet, at specialiseringen hos de retshåndhævende myndigheder hæves, og at der skal ansættes flere personer hos de retshåndhævende myndigheder. Rapporten anbefaler desuden, at medlemsstaterne opretholder eller udvider træningen og undervisningen af personer, der beskæftiger sig med bekæmpelsen af miljøkriminalitet, herunder anklagere og dommere, f.eks. ved brug af e-learning, og at det overvejes at etablere træning på tværs af de forskellige myndigheder og at udnytte den tilgængelige undervisning på EU-niveau.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Sagen rejser ikke spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 19. november 2019 – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rapporten blev præsenteret på et møde i Gruppen vedrørende Samarbejde i Straffesager og Retshåndhævelsesgruppen den 17. september 2019. Blandt medlemsstaterne var der generelt tilslutning til rapporten.

Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdning til sagen.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side agter man at tage præsentationen af rapporten til efterretning, ligesom man kan tilslutte sig, at der arbejdes videre med rapportens anbefalinger.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 6: Implementering af den strategiske dagsorden for 2019-2024 - rådskonklusioner om ofres rettigheder

Nyt notat.

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på vedtagelse af rådskonklusioner, der udspringer af den strategiske dagsorden for 2019-2024's mål om at beskytte EU-borgere. I udkastet til rådskonklusioner udtrykker Rådet, at det er vigtigt at udvikle strategier for, hvordan man kan fremme offerrettigheder. I rådskonklusionerne opfordres medlemslandene til generelt at have fokus på at fremme offerrettigheder, herunder ofres adgang til information om offererstatning og adgang til retssystemet. Rådskonklusionerne er ikke omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. Man kan fra dansk side støtte udkastet til rådskonklusioner.

2. Baggrund

Den strategiske dagsorden for 2019-2024 fastlægger en overordnet ramme og retning for EU's arbejde de næste fem år. En af prioriteterne er beskyttelsen af borgere og deres frihedsrettigheder. EU-borgere skal kunne føle sig trygge på det europæiske område, og det er derfor vigtigt at forebygge kriminalitet og beskytte ofres rettigheder.

Det finske formandskab har i den anledning ønsket at sætte fokus på ofres rettigheder, herunder ofres adgang til offererstatning.

Punktet udspringer af en frokostdrøftelse under det seneste rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 7.-8. oktober 2019, og formandskabet har på baggrund af drøftelsen udarbejdet et udkast til rådskonklusioner.

3. Formål og indhold

Formandskabet har konstateret, at der på EU-niveau og nationalt niveau er sket en markant udvikling på området for beskyttelse af ofres rettigheder, men at der fortsat er rum for at sikre bedre rettigheder for ofre.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (retlig og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på vedtagelse af rådskonklusionerne.

I rådskonklusionerne opfordres der til at fortsætte arbejdet med at sikre effektiv implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/541/EU om bekæmpelse af terrorisme og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse. Direktiverne er omfattet af det danske retsforbehold.

EU-Kommissionen opfordres i rådskonklusionerne til at udarbejde en strategi for ofres rettigheder for perioden 2020-2024 og at evaluere de eksisterende EU-regler om ofres rettigheder.

Medlemslandene opfordres i konklusionerne bl.a. til at sikre en effektiv og korrekt implementering af de eksisterende EU-regler om ofres rettigheder. Derudover opfordres medlemsstaterne til at sikre, at ofre har adgang til information om deres rettigheder, herunder om adgangen til erstatning.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 19. november 2019 – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemsstaterne forventes at bakke op om rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side ser man positivt på EU's arbejde om at sikre bedre rettigheder for ofre for forbrydelser.

F.eks. har Folketinget i 2018 ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 ophævet forældelsesfristen for gerningspersonens strafansvar i sager om seksuelt misbrug af børn. Endvidere ophævede man forældelsesfristerne for krav på erstatning og godtgørelse, som udspringer af en forvaltningsmyndigheds tilsidesættelse af lovbestemte forpligtelser over for børn, der har været udsat for overgreb.

Man indførte samtidig en nedre grænse for tortgodtgørelse på 150.000 kr. i sager om grove tilfælde af seksuelt misbrug af børn. Derudover forhøjede man tortgodtgørelsesniveauerne for seksuelle krænkelser og fuldbyrdet voldtægt.

Endelig er der nedsat et ekspertpanel, der kommer med anbefalinger til, hvordan man undgår, at voldtægtsofre bliver retraumatiseret i deres møde med retssystemet.

Danmark kan støtte udkastet til rådskonklusioner.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 7: Implementering af den strategiske dagsorden for 2019-2024 - rådskonklusioner om alternativer til frihedsberøvelse

Nyt notat.

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på vedtagelse af rådskonklusionerne. Formålet med rådskonklusionerne er bl.a. at fremme brugen af alternativer til frihedsberøvelse på tværs af medlemsstaterne. Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. Der lægges op til, at man fra dansk side tilslutter sig rådskonklusionerne.

2. Baggrund

Udkastet til rådskonklusioner om alternativer til frihedsberøvelse er blevet drøftet to gange i rådsarbejdsgruppen vedrørende strafferetligt samarbejde (COPEN) og én gang på et attachémøde.

Alternativer til frihedsberøvelse kan eksempelvis være betingede domme, herunder med vilkår om samfundstjeneste, og fodlænke.

3. Formål og indhold

Det fremgår af de indledende bemærkninger til udkastet til rådskonklusioner, at de strafferetlige systemer i medlemsstaterne er et nationalt anliggende, hvorfor fokus fra EU's side er på ikke-lovgivningsmæssige tiltag.

I udkastet til rådskonklusionerne opfordres medlemsstaterne bl.a. til at udvide brugen af alternativer til frihedsberøvelse, herunder ved at have regler for prøveløsladelse og for alternativer til varetægtsfængsling.

Medlemsstaterne opfordres også til at have fokus på alternative sanktioner i forhold til udsatte grupper, herunder børn, ligesom medlemsstaterne opfordres til at fortsætte arbejdet med at forbedre faciliteterne i fængslerne samt at arbejde for at undgå overbelæg.

For så vidt angår tiltag på EU-niveau opfordres Kommissionen gennem en række konkrete tiltag til at understøtte øget brug af alternativer til frihedsberøvelse. Eksempelvis opfordres Kommissionen til at arrangere møder med henblik på erfaringsudveksling på tværs af medlemsstaterne og til at have et tæt samarbejde med Europarådet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen medfører ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen medfører ikke økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 19. november 2019 – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes opbakning blandt medlemsstaterne til rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen mener, at valget af sanktion i straffesager skal afspejle en balance mellem på den ene side hensynet til at undgå tilbagefald til kriminalitet og på den anden side hensynet til offeret for forbrydelsen og til befolkningens generelle retsfølelse.

Regeringen mener, at det kan være formålstjenstligt at gøre brug af alternativer til frihedsberøvelse i visse sagstyper. Samtidig er det i forhold til nogle former for kriminalitet nødvendigt, at gerningsmanden frihedsberøves.

Danmark kan støtte udkastet til rådskonklusioner.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 8: Forhandlinger mellem EU og USA om adgang til e-beviser

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Sagen er omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen med henblik på en statusorientering/ fremskridtsrapport om forhandlingerne om en aftale mellem EU og USA om adgangen til e-beviser. Rådet gav i juni 2019 Kommissionen forhandlingsmandat til at indgå en international aftale mellem EU og USA om adgang til elektronisk bevismateriale i straffesager. Med aftalen stræbes der efter at fastsætte fælles regler, imødegå lovkonflikter og at tillade direkte overførsel af elektronisk bevismateriale fra en tjenesteudbyder til en anmodende myndighed. Sagen er omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Adgang til elektronisk bevismateriale, som ikke er offentligt tilgængeligt, spiller en stor rolle i efterforskningen af grænseoverskridende kriminalitet, og der fremsættes derfor løbende et stort antal anmodninger om gensidig retshjælp vedrørende udlevering af elektronisk bevismateriale.

En af de vigtigste modtagere af anmodninger om gensidig retshjælp fra EU's medlemsstater vedrørende adgang til elektronisk bevismateriale er USA, hvor de største tjenesteudbydere har deres hovedkvarterer. Der eksisterer allerede en aftale mellem EU og USA om gensidig retshjælp, men håndteringen af anmodninger om adgang til elektroniske bevismidler kan efter denne aftale være langsommelig og unødigt ressourcekrævende.

Som en alternativ kanal har der derfor udviklet sig et samarbejde, hvor EU-medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder retter direkte kontakt til de amerikanske tjenesteudbydere. Samarbejdet sker imidlertid på frivillig basis og vedrører som udgangspunkt alene såkaldt ikke-indholdsdata, dvs. for eksempel informationer om abonnenten, tidspunkt for log-in, afsender

og modtager af en meddelelse. Amerikansk lovgivning udelukker som udgangspunkt tjenesteyderne fra at udlevere indholdsdata (*indholdet af en besked, video mv.*) på frivillig basis.

Imidlertid har den amerikanske kongres i marts 2017 vedtaget den såkaldte US Cloud Act. Loven præciserer, at amerikanske tjenesteudbydere er forpligtet til at efterkomme amerikanske afgørelser om udlevering af indholdsdata, uanset hvor dataene er lagret.

Herudover giver loven mulighed for, at den amerikanske regering – under visse betingelser – indgår aftaler med andre lande om, at amerikanske tjenesteudbydere kan udlevere indholdsdata direkte til andre lande, dvs. uden de amerikanske myndigheders mellemkomst.

Udleveringen vil skulle ske under forudsætning af opfyldelsen af visse betingelser, som vil skulle fastsættes nærmere i de enkelte aftaler med de forskellige lande.

3. Formål og indhold

Kommissionen fremlagde på den baggrund et udkast til en henstilling til rådsafgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale mellem EU og USA om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale inden for strafferetligt samarbejde. Rådet vedtog forhandlingsmandatet under rådmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. juni 2019.

Heraf fremgår det bl.a., at der med aftalen stræbes efter at fastsætte fælles regler og imødegå lovkonflikter i forbindelse med pålæg vedrørende indholdsdata og ikke-indholdsdata, at tillade direkte overførsel af elektronisk bevismateriale på et gensidigt grundlag fra en tjenesteudbyder til en anmodende myndighed og at sikre respekt for grundlæggende rettigheder.

Sagen er omfattet af det danske retsforbehold, og Danmark deltog derfor ikke i afstemningen om forhandlingsmandatet.

De amerikanske myndigheder opnåede det nødvendige forhandlingsmandat i september 2019, og de første forhandlingsmøder mellem Kommissionen og

amerikanerne har været afholdt. Møderne har primært handlet om rammerne for de videre forhandlinger, og det forventes, at man på de kommende møder kan påbegynde forhandlingerne om indholdet af en aftale.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Der foreligger ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 19. november 2019 – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Kommissionen har orienteret om, at man har afholdt to forhandlingsmøder med de amerikanske myndigheder, og man har nu påbegyndt drøftelserne om indholdet af aftalen. Næste forhandlingsmøde skal efter planen afholdes den 10. december 2019 i Washington D.C. Der er i Rådet fortsat opbakning til forhandlingerne.

10. Regeringens (foreløbige) generelle holdning

Danmark er generelt positiv over for internationalt samarbejde på det politi- og strafferetlige område.

Danmark deltager ikke i en eventuel aftale mellem EU og USA på grund af retsforbeholdet. *Justitsministeriet er derfor i øjeblikket i gang med at afsøge mulighederne for en bilateral aftale med USA.*

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7.-8. oktober 2019.

Dagsordenspunkt 9: Forhandlinger om 2. tillægsprotokol til Europarådets Budapestkonvention

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Sagen er omfattet af retsforbeholdet.

KOM (2019) 71 endelig

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019, med henblik på en statusorientering/fremskridtsrapport. Det forventes, at Kommissionen vil orientere om status i forhandlingerne vedrørende tillægsprotokollen til Europarådets Budapestkonvention. Et forhandlingsmandat til Kommissionen blev vedtaget på rådsmødet den 6.-7. juni 2019. Sagen er omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Europarådets Komité for Cyberkriminalitet har nedsat en arbejdsgruppe, der siden september 2017 har arbejdet på et udkast til 2. tillægsprotokol til Budapestkonventionen.

Budapestkonventionen er den første internationale konvention om kriminalitet begået via internettet og andre computernetværk. Konventionen vedrører bl.a. ophavsretskrænkelser, computerrelateret svindel, børnepornografi og krænkelser mod netværkssikkerhed.

Formålet med udarbejdelsen af tillægsprotokollen er at styrke og effektivisere retshjælpssamarbejdet mellem medlemsstaterne til Budapestkonventionen.

Det bemærkes, at tillægsprotokollen skal anses som et supplement til andre allerede eksisterende internationale instrumenter på retshjælpsområdet. Hensigten er således, at tillægsprotokollen skal dække de områder, som ikke er nærmere adresseret i disse instrumenter.

Siden september 2017 har der været afholdt en række samlinger i arbejdsgruppen, hvor man har drøftet konkrete tekstforslag til den nye tillægsprotokol.

Det forventes, at et udkast til tillægsprotokollen er færdigudarbejdet i december 2020.

3. Formål og indhold

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019, hvor det forventes, at Kommissionen vil orientere om status i forhandlingerne vedrørende 2. tillægsprotokol til Europarådets Budapestkonvention.

Kommissionen fik ved rådsmødet den 6.-7. juni 2019 et forhandlingsmandat til at deltage i forhandlingerne om tillægsprotokollen i Europarådet.

Kommissionen deltager nu aktivt i forhandlingerne på vegne af EU-medlemsstaterne. EU-medlemsstaterne kan fortsat selv deltage i forhandlingerne, dog under hensyntagen til Kommissionens linje, der forud for møderne i Europarådet drøftes i regi af rådsarbejdsgruppen vedrørende strafferetligt samarbejde (COPEN).

Det danske retsforbehold medfører, at Danmark ikke er omfattet af forhandlingsmandatet. Danmark deltager derfor fortsat selvstændigt i forhandlingerne om tillægsprotokollen i Europarådet.

Fra Kommissionens side er der fokus på, at tillægsprotokollen vil kunne påvirke EU's retlige samarbejde i straffesager.

Kommissionen ønsker bl.a. at sikre, at der er overensstemmelse mellem tillægsprotokollen og EU-lovgivningen, herunder at tillægsprotokollen er kompatibel med Kommissionens forslag til regulering af e-beviser, som i øjeblikket forhandles i EU-regi. Den foreslåede regulering af e-beviser har overordnet til formål at lette indsamlingen af elektronisk bevismateriale på tværs af landegrænser i straffesager og at reducere hindringer for tjenesteydernes frie udveksling af tjenesteydelser.

Det skal endvidere sikres, at tillægsprotokollen er kompatibel med en eventuel bilateral aftale mellem EU og USA om grænseoverskridende adgang til

e-bevismateriale. *Forhandlingerne om aftalen mellem EU og USA er påbegyndt i efteråret 2019.*

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Der foreligger ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 19. november 2019 – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at medlemsstaterne generelt bakker op om forhandlingerne om en tillægsprotokol til Budapestkonventionen.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side er man generelt positiv over for forhandlingerne om en tillægsprotokol til Budapestkonventionen.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den *7.-8. oktober 2019*.

Dagsordenspunkt 10: Oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)

Revideret notat. Ændringerne er markeret med kursiv.

Sagen er omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 med henblik på en statusorientering over gennemførelsen af forordningen om Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO). Sagen er omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. Det forventes, at man fra dansk side kan tage statusorienteringen til efterretning.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte i juli 2013 med hjemmel i artikel 86 i TEUF et forordningsforslag om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO).

Forordningen blev vedtaget på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. oktober 2017.

Det er alene 22 medlemsstater, som vil deltage i samarbejdet om EPPO som led i et såkaldt forstærket samarbejde.

Forordningen er omfattet af retsforbeholdet, hvilket indebærer, at den ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

På det uformelle rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 26. januar 2018 i Sofia Bulgarien blev EPPO's samarbejde med andre institutioner/agenturer, herunder Europol, Eurojust og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), drøftet. Det blev endvidere tilkendegivet, at EPPO's samarbejde med ikke-deltagende medlemsstater ville blive undersøgt nærmere.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8.-9. marts 2018 blev der gjort status over arbejdet med gennemførelsen af forordningen, herunder status for udarbejdelsen af ansættelsesprocedurer for EPPO's personale og forventet tidspunkt for udnævnelse af chefanklageren. I relation til samarbejdet mellem EPPO og OLAF oplyste Kommissionen, at Kommissionen i april 2018 forventede at fremsætte forslag til et revideret retsgrundlag for OLAF, hvilket bl.a. skal sikre imod uhensigtsmæssige overlap i funktioner og opgaver (forslaget blev fremsat den 23. maj 2018). Det blev afslutningsvist gentaget, at EPPO gerne skal være aktiv inden udgangen af 2020.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 4.-5. juni 2018, den 11.-12. oktober 2018, den 6.-7. december 2018 og den 7.-8. marts 2019 blev der på ny gjort status for gennemførelsen af forordningen. På rådsmødet den 6.-7. december 2018 oplyste Kommissionen, at der er iværksat en proces for at rekruttere en europæisk chefanklager, som skal ansættes i foråret 2019. Kommissionen fremhævede derudover, at der er behov for alle aktørers indsats, hvis ambitionen om, at EPPO skal være i drift inden år 2020, skal opnås.

Et udvælgelsespanel forelagde den 4. februar 2019 en liste med tre egnede kandidater for Europa-Parlamentet og Rådet. Rådet prioriterede på et møde i Coreper den 20. februar 2019 de tre kandidater med den franske kandidat højest prioriteret efterfulgt af den rumænske og tyske kandidat. Rådet udpegede en trio bestående af faste repræsentanter (EU-ambassadører), der herefter har afholdt uformelle drøftelser med Europa-Parlamentet om udnævnelsen af den europæiske chefanklager.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. juni 2019 blev der gjort status for processen om udvælgelsen af den europæiske chefanklager. Processen var på daværende tidspunkt sat på pause, indtil det nye Europa-Parlament kom på plads.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7.-8. oktober 2019 blev der gjort status over implementeringen af forordningen. I oktober 2019 blev den nye europæiske chefanklager, Laura Codruța Kövesi, udpeget.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. december 2019 er det forventningen, at der ligesom på tidligere rådsmøder vil blive gjort status over arbejdet med gennemførelsen af forordningen.

3. Formål og indhold

Oprettelsen af EPPO har til formål at styrke beskyttelsen af EU's finansielle interesser mod strafbare handlinger.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forordningen er vedtaget med hjemmel i TEUF artikel 86 og er således omfattet af retsforbeholdet. Sagen har derfor ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen har af samme årsag ingen økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er – ud over høringen af Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 19. november 2019 – ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at medlemsstaterne vil tage statusorienteringen til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark deler målsætningen om at sikre bedst mulig beskyttelse af EU's finansielle midler. Derfor vil man fra dansk side være opmærksom på at sikre grundlaget for et effektivt samarbejde mellem den danske anklagemyndighed og EPPO.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7.-8. oktober 2019.